

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

29. lipnja 2010. (*)

„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Posebne mjere ograničavanja protiv određenih osoba i drugih subjekata s ciljem borbe protiv terorizma – Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP – Uredba (EZ) br. 2580/2001 – članci 2. i 3. – Uključivanje organizacije u popis osoba, skupina i subjekata umiješanih u teroristička djela – Prijenos organizaciji, od strane članova te organizacije, financijskih sredstava prikupljenih iz donacija i prodajom publikacija”

U predmetu C-550/09,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Oberlandsgericht Düsseldorf Oberlandsgericht (Visoki zemaljski sud u Düsseldorf u, Njemačka), odlukom od 21. prosinca 2009., koju je Sud zaprimio 29. prosinca 2009., u kaznenom postupku protiv

E,

F,

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: V. Skouris, predsjednik, A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts (izvjestitelj), J.-C. Bonichot, P. Lindh i C. Toader, predsjednice vijeća, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, T. von Danwitz i A. Arabadjiev, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: R. Şereş, administratorica,

uzimajući u obzir odluku predsjednika Suda od 1. ožujka 2001. o primjeni ubrzanog postupka u skladu s člankom 23.a Statuta Suda Europske unije i prvim stavkom članka 104.a Poslovnika Suda,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 12. svibnja 2010.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, V. Homann i K. Lohse, u svojstvu agenata,
- za E, F. Hess i A. Nagler, *Rechtsanwälte*,
- za F, B. Eder i A. Pues, *Rechtsanwältinnen*,
- za francusku vladu, E. Belliard, G. de Bergues i L. Butel, u svojstvu agenata,

- za Vijeće Europske unije, Z. Kupcová, E. Finnegan i R. Szostak, u svojstvu agenata,
 - za Europsku komisiju, T. Scharf i M. Konstantinidis, u svojstvu agenata,
- saslušavši nezavisnog odvjetnika,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na (i) valjanost uključivanja organizacije Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi (DHKP-C) na popis osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuje Uredba Vijeća (EZ) br. 2580/2001 od 27. prosinca 2001. o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma (SL L 344, str. 70) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 5.), i (ii) tumačenje članaka 2. i 3. te uredbe.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru kaznenog postupka protiv E i F (dalje u tekstu zajedno nazvani: tuženici), koji se trenutačno nalaze u istražnom zatvoru u Njemačkoj, radi članstva u stranoj terorističkoj organizaciji i povrede članaka 2. i 3. Uredbe br. 2580/2001.

Pravni okvir

Međunarodno pravo

- 3 Nakon terorističkih napada 11. rujna 2001. u New Yorku, Washingtonu i Pennsylvaniji, Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda donijelo je 28. rujna 2001. Rezoluciju 1373(2001).
- 4 U preambuli te rezolucije potvrđuje se „potreba borbe svim sredstvima, u skladu s Poveljom Ujedinjenih naroda, protiv ugrožavanja međunarodnog mira i sigurnosti terorističkim djelima“. Njome se također priznaje potreba država „da dopune međunarodnu suradnju poduzimanjem dodatnih mjera za sprječavanje i onemogućavanje financiranja i pripreme terorističkih djela na svojem državnom području svim zakonskim sredstvima“ [neslužbeni prijevod].
- 5 Točkom 1. rezolucije, Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda:

„Odlučuje da će sve države:

(a) sprečavati i onemogućavati financiranje terorističkih djela,

(b) proglasiti kaznenim djelom svjesno osiguravanje ili prikupljanje, na sve načine, posredno ili neposredno, financijskih sredstava od strane njihovih državljana ili na

njihovom državnom području s namjerom, ili ako je poznato da ih se tako namjerava rabiti, počinjenja terorističkih djela,

[...]

(d) zabraniti svojim državljanima ili svim osobama i [drugim] subjektima na njihovim državnim područjima da stave, posredno ili neposredno, na raspolaganje financijska sredstva, financijsku imovinu, gospodarske izvore, ili financijske ili druge povezane usluge, osobama koje počine ili pokušaju počiniti, ili u njima sudjeluju ili pomažu pri počinjenju terorističkih djela, subjektima koji su u vlasništvu takvih osoba ili su pod njihovom neposrednom ili posrednom kontrolom i osobama i drugim subjektima koji djeluju u ime ili po nalogu takvih osoba“ [neslužbeni prijevod].

Zajednička stajališta 2001/931/ZVSP i 2002/340/ZVSP

6 Dana 27. prosinca 2001. Vijeće Europske unije donijelo je Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL L 344, str. 93) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 11.).

7 Uvodne izjave 1., 2., i 5. Zajedničkog stajališta 2001/931 glase:

„(1) Europsko vijeće je na svojem izvanrednom sastanku 21. rujna 2001. izjavilo da je terorizam stvarni problem za svijet i Europu te da će borba protiv terorizma biti primarni cilj za Europsku uniju.

(2) Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda 28. rujna 2001. donijelo je Rezoluciju 1373(2001) koja sadrži široki raspon strategija za borbu protiv terorizma, a posebno protiv financiranja terorizma.

[...]

(5) Europska unija trebala bi poduzeti dodatne mjere s ciljem provedbe Rezolucije UNSC 1373(2001).“

8 Članak 1. Zajedničkog stajališta 2001/931 posebno određuje:

„1. Ovo Zajedničko stajalište primjenjuje se sukladno odredbama sljedećih članaka na osobe, skupine i subjekte uključene u teroristička djela i navedene u Prilogu.

2. U smislu ovog Zajedničkog stajališta „osobe, skupine i subjekti uključeni u teroristička djela“ jesu:

– osobe koje počine ili pokušaju počiniti teroristička djela, ili u njima sudjeluju, ili pomažu pri počinjenju terorističkih djela,

– skupine i subjekti koji su u vlasništvu takvih osoba ili su pod njihovom neposrednom ili posrednom kontrolom; te osobe, skupine i subjekti koji djeluju u ime ili po nalogu takvih osoba, skupina ili subjekata uključujući i financijska sredstva koja potječu ili se stvaraju iz imovine koju imaju u vlasništvu ili kontroliraju, neposredno ili posredno takve osobe, udružene osobe, skupine i subjekti.

3. U smislu ovog Zajedničkog stajališta, „terorističko djelo“ jest jedno od sljedećih namjernih djela koje, s obzirom na svoju prirodu ili kontekst, može nanijeti ozbiljnu štetu državi ili međunarodnoj organizaciji te koje se prema nacionalnom pravu utvrđuje kao kazneno djelo počinjeno s ciljem da:

[...]

(iii) ozbiljno destabilizira ili uništi temeljne političke, ustavne, gospodarstvene ili društvene strukture neke države ili međunarodne organizacije:

[...]

(k) sudjelovanjem u aktivnostima terorističke skupine, uključujući pribavljanje podataka ili materijalnih izvora, ili financiranje njezinih aktivnosti na bilo koji način uz punu svijest o tome da će takvo sudjelovanje doprinijeti kažnjivoj djelatnosti skupine.

[...]

4. Popis u Prilogu sastavlja se na temelju točnih podataka ili materijala iz odgovarajuće dokumentacije koja ukazuje na to da je odluku u vezi s tim osobama, skupinama ili subjektima donijelo nadležno tijelo, bez obzira je li ta odluka donesena u vezi s pokretanjem istrage ili kaznenog progona za terorističko djelo, za pokušaj počinjenja, sudjelovanje, ili pomaganje pri počinjenju takvog djela, na temelju ozbiljnih i vjerodostojnih dokaza ili indicija, ili na temelju osuda za takva djela. [...]

U smislu ovog stavka „nadležno tijelo“ jest pravosudno tijelo ili, tamo gdje pravosudna tijela nisu nadležna za područje u smislu ovoga članka, ekvivalentno tijelo nadležno za ovo područje.

[...]

6. Imena osoba i subjekata navedenih na popisu revidiraju se redovito, a najmanje jednom u šest mjeseci, kako bi se osiguralo postojanje razloga zadržavanja imena na popisu.”

- 9 U skladu s člankom 3. Zajedničkog stajališta 2001/931, „Europska zajednica, djelujući u okviru svojih ovlasti dodijeljenih joj Ugovorom o osnivanju Europske zajednice, osigurava da financijska sredstva, financijska imovina ili gospodarski izvori, ili financijske ili druge njima srodne usluge ne budu dostupne, neposredno ili posredno, u korist osoba, skupina i subjekata iz Priloga.“
- 10 Prilog Zajedničkom stajalištu 2001/931 sadrži popis pod naslovnom „Prvi popis osoba, skupina i subjekata prema članku 1. [...]“. DHKP-C se ne pojavljuje na tom popisu.
- 11 Taj je prilog zamijenjen Prilogom Zajedničkom stajalištu Vijeća 2002/340/ZVSP od 2. svibnja 2002. o ažuriranju Zajedničkog stajališta 2001/931 (SL L 116, str. 75.) [neslužbeni prijevod].

- 12 U prilogu Zajedničkom stajalištu 2002/340, „Revolucionarna narodna oslobodilačka vojska/fronta/stranka (DHKP/C), (također poznata kao Devrimci Sol (Revolucionarna ljevica), Dev Sol)“ pojavljuje se u točki broj 19. popisa „Skupine i subjekti“ iz odjeljka 2. Ta je organizacija zadržana na popisu iz članka 1. stavka 6. Zajedničkog stajališta 2001/931 naknadnim zajedničkim stajalištima Vijeća i na kraju Odlukom Vijeća 2009/1004/ZVSP od 22. prosinca 2009. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se odnose članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 (SL L 346, str 58.) [neslužbeni prijevod].

Uredba br. 2580/2001

- 13 Uvodne izjave 2. do 5. Uredbe br. 2580/2001 glase:

„(2) Europsko vijeće izjavilo je da je borba protiv financiranja terorizma odlučujući element u borbi protiv terorizma i pozvalo je Vijeće da poduzme potrebne mjere za borbu protiv bilo kojega oblika financiranja terorističkih aktivnosti.

(3) Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda u svojoj Rezoluciji 1373(2001) odlučilo je 28. rujna 2001. da bi sve države trebale uvesti zamrzavanje financijskih sredstava i ostale financijske imovine ili gospodarskih izvora i to protiv osoba koje počine, ili pokušaju počinuti teroristička djela, ili koje sudjeluju u terorističkim djelima ili pomažu u njihovom izvršenju.

(4) Osim toga, Vijeće sigurnosti odlučilo je da bi trebalo poduzeti mjere kojima bi se spriječilo da financijska sredstva i ostala financijska imovina ili gospodarski izvori budu dostupni takvim osobama te mjere kojima bi se zabranilo da se u korist takvih osoba pružaju financijske ili neke druge srodne usluge.

(5) Za provedbu elemenata ZVSP-a Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP, nužno je djelovanje Zajednice.”

- 14 Člankom 1. Uredbe br. 2580/2001 predviđa se da se „[u] smislu ove Uredbe, primjenjuju sljedeće definicije:

(1) „Financijska sredstva, ostala financijska imovina i gospodarski izvori” jest imovina svake vrste, materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, bez obzira na koji način stečena [...]

[...]

(4) U smislu ove Uredbe, definicija „terorističkog djela” jest ona iz članka 1. stavka 3. Zajedničkog stajališta 2001/931/

[...]”

- 15 Članak 2. Uredbe br. 2580/2001 glasi:

„1. Osim iznimaka dopuštenih u skladu s člancima 5. i 6.:

(a) sva financijska sredstva, ostala financijska imovina i gospodarski izvori koji pripadaju, ili koje ima u vlasništvu ili drži neka fizička ili pravna osoba, skupina ili subjekt navedeni u popisu iz stavka 3. ovog članka se zamrzavaju;

(b) nikakva financijska sredstva, ostala financijska imovina ili gospodarski izvori nisu dostupni, neposredno ili posredno, u korist neke fizičke ili pravne osobe, skupine ili subjekta uključenog u popis iz stavka 3.,

[...]

Odlučujući jednoglasno, Vijeće utvrđuje, ispituje i mijenja popis osoba, skupina i subjekata na koje se ova Uredba odnosi, u skladu s odredbama članka 1. stavaka 4., 5. i 6. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZSVP [...]"

- 16 U skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 2580/2001, „Zabranjeno je svjesno i namjerno sudjelovanje u aktivnostima čiji je cilj ili učinak neposredno ili posredno zaobilaženje članka 2. ove Uredbe”.
- 17 Članak 9. Uredbe br. 2580/2001 glasi „Svaka država članica određuje sankcije za kršenje odredbi ove Uredbe.”

Odredbe o uključivanju DHKP-C-a u popis iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001

- 18 Odlukom Vijeća 2001/927/EZ od 27. prosinca 2001. o izradi popisa iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 (SL L 344, str. 83.) [neslužbeni prijevod] uspostavljen je prvi popis osoba, skupina i subjekata na koji se uredba primjenjuje. DHKP-C se ne pojavljuje na tom prvom popisu.
- 19 Člankom 1. Odluke Vijeća 2002/334/EZ od 2. svibnja 2002. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2001/927 (SL L 116, str. 33.) [neslužbeni prijevod] po prvi je put ažuriran popis osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuje Uredba br. 2580/2001. Na ažuriranom popisu „Revolucionarna narodna oslobodilačka vojska/fronta/stranka (DHKP/C), (također poznata kao Devrimci Sol (Revolucionarna ljevica), Dev Sol)” pojavljuje se u točki broj 10. popisa „Skupine i subjekti” iz odjeljka 2.
- 20 Upis DHKP-C u popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001. zadržan je sljedećim naknadnim odredbama:
- točki br. 18. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2002/460/EZ od 17. lipnja 2002. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2002/334/ (SL L 160, str. 26.);
 - točki br. 19. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2002/848/EZ od 28. listopada 2003. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2002/460/ (SL L 295, str. 12.);

– točki br. 20. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2002/974/EZ od 12. prosinca 2002. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2002/848 (SL L 337, str. 85.);

– točki br. 20. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2003/480/EZ od 27. lipnja 2003. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2002/974 (SL L 160, str. 81.);

– točki br. 20. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2003/646/EZ od 12. rujna 2003. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2002/480 (SL L 229, str. 22.);

– točki br. 21. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2003/902/EZ od 22. prosinca 2003. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2002/646 (SL L 340, str. 63.);

– točki br. 22. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2004/306/EZ od 2. travnja 2004. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2003/902 (SL L 99, str. 28.);

– točki br. 23. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2005/221/EZ od 14. ožujka 2005. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2004/306 (SL L 69, str. 64.);

– točki br. 22. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2005/428/ZVSP od 6. lipnja 2005. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2005/221 (SL L 144, str. 59.);

– točki br. 22. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2005/722/EZ od 17. listopada 2005. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2005/428 (SL L 272, str. 15. i ispravak SL L 276, str. 70);

– točki br. 23. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2005/848/EZ od 29. studenoga 2005. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2005/722 (SL L 314, str. 46.);

– točki br. 24. u odjeljku 2. popis iz članka 1. Odluke Vijeća 2005/930/EZ od 21. prosinca 2005. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2005/848 (SL L 340, str. 64.);

– točki br. 25. u odjeljku 2. popisa iz članka 1. Odluke Vijeća 2006/379/EZ od 29. svibnja 2005. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2005/930 (SL L 144, str. 21.);

- 21 U uvodnoj izjavi 3. Odluke Vijeća 2007/445/EZ od 28. lipnja 2007. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluka 2006/379 i 2006/1008 (SL L 169, str. 58.) navodi se da je Vijeće dostavilo svim osobama, skupinama i subjektima za koje je to bilo praktično izvedivo izvješće o razlozima u kojem se pojašnjavaju razlozi zbog kojih su uključeni, između ostalog, u popis iz Odluke 2006/379.

- 22 Kako je navedeno u uvodnim izjavama 4., 5. i 6. Odluke 2007/445, Vijeće je obavijestilo te osobe, skupine i subjekte – objavom u *Službenom listu Europske unije* od 25. travnja 2007. (SL C 90, str. 1.) – o svojoj namjeri da ih zadrži na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 te o činjenici da mogu od Vijeća zatražiti obrazloženje za njihovo uključivanje u popis ako o tome već nisu bili obaviješteni. Nakon potpunog pregleda tog popisa s obzirom na očitovanja i dokumentaciju koja su mu dostavljena, Vijeće je zaključilo da su osobe, skupine i subjekti na popisu iz Priloga Odluci 2007/445 bili uključeni u teroristička djela u smislu članka 1. stavaka 2. i 3. Zajedničkog stajališta 2001/931, da su u vezi njih nadležna tijela donijela odluku u smislu članka 1. stavka 4. tog Zajedničkog stajališta i da se na njih nastavljaju primjenjivati posebne mjere ograničavanja iz Uredbe br. 2580/2001.
- 23 U skladu s člankom 3. Odluke 2007/445, „[o]va Odluka stupa na snagu na dan objave”. Odluka 2007/445 objavljena je 29. lipnja 2007.
- 24 DHKP-C je naveden u točki br. 26. u odjeljku 2. pod nazivom „Skupine i subjekti” popisa iz Priloga Odluci 2007/445 koji – u skladu s člancima 1. i 2. te odluke – zamjenjuje, između ostalog, popis iz Odluke 2006/379.
- 25 DHKP-C je zadržan na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 naknadnim odlukama Vijeća, posebno Odlukom Vijeća 2007/868/EZ od 20 prosinca 2007. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2007/445 (SL L 340, str. 100.) i Odlukom Vijeća 2008/583/EZ od 15. srpnja 2008. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Odluke 2007/868 (SL L 188, str. 21.).

Nacionalno pravo

- 26 Kršenje zakonodavnih akata Europske unije, kao što je Uredba br. 2580/2001, prema njemačkom Zakonu o vanjskoj trgovini (Außenwirtschaftsgesetz, dalje u tekstu: AWG) kažnjivo je kaznenopravnim sankcijama kako prema njegovoj verziji od 11. prosinca 1996. (BGBl. 1996 I, str. 1850.) tako i prema verziji od 26. lipnja 2006. (BGBl. 2006 I, str. 1386.).

Činjenice u glavnom postupku i prethodna pitanja

- 27 Kazneni postupak protiv tuženikâ temelji se na optužnici koju je sastavio Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (dalje u tekstu: Generalbundesanwalt) 6. listopada 2009., a kojom ih se između 30. kolovoza 2002. i 5. studenoga 2008., dana njihovog uhićenja, optužuje za članstvo u DHKP-C-u, organizaciji čiji je cilj prema optužnici nasilna promjena političkog poretka u Turskoj. Na tome se temelji smještanje tuženikâ u istražni zatvor.
- 28 Prema optužnici, tijekom njihova članstva u DHKP-C-u, tuženici, koje se optužuje za vođenje geografskih podjedinica („Bölge”) DHKP-C-a u Njemačkoj, organizirali su, kao dio njihove glavne zadaće, koja je bila osigurati DHKP-C-u financijska sredstva, godišnje akcije prikupljanja donacija u njegovu korist te prenijeli prikupljena financijska sredstva najvišim izvršnim tijelima organizacije. Također se navodi da su tuženici imali ključnu ulogu u organizaciji događaja i prodaji publikacija s ciljem prikupljanja financijskih sredstava za DHKP-C te su ta financijska sredstva prenijeli

navedenoj organizaciji. Prema optužnici, bilo im je poznato da su tako prikupljena financijska sredstva namijenjena, barem djelomično, financiranju terorističkih aktivnosti DHKP-C-a.

- 29 Tijekom razdoblja koje obuhvaća optužnica, jedan od tuženika prikupio je za DHKP-C i prenio mu najmanje 215 809 eura, a drugi najmanje 105 051 euro.
- 30 Budući da se dvoumio oko valjanosti uključivanja DHKP-C-a u popis iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i tumačenja uredbe, Oberlandesgericht Düsseldorf odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Uzimajući u obzir, prema potrebi, izmijenjeni postupak proistekao iz [Odluke 2007/445], treba li uključivanje u popis na temelju članka 2. [Uredbe br. 2580/2001] organizacije koja nije podnijela tužbu kojom se osporavaju odluke koje se na nju odnose smatrati valjanim („wirksam“) od početka iako je pri njezinom uključivanju došlo do kršenja osnovnih postupovnih jamstava?
2. Treba li članke 2. i 3. [Uredbe br. 2580/2001] [...] tumačiti u smislu da su financijska sredstva, financijska imovina i gospodarski izvori stavljeni na raspolaganje pravnoj osobi, skupini ili subjektu koji su uključeni u popis iz članka 2. stavka 3. te uredbe, da postoji uključenost u to raspolaganje, ili sudjelovanje u aktivnostima usmjerenima na zaobilaženje članka 2. te uredbe čak i ako je sam pružatelj tih sredstava član pravne osobe, skupine ili subjekta?
3. Treba li članke 2. i 3. [Uredbe br. 2580/2001] [...] tumačiti u smislu da su financijska sredstva, financijska imovina i gospodarski izvori stavljeni na raspolaganje pravnoj osobi, skupini ili subjektu koji su uključeni na popis iz članka 2. stavka 3. te uredbe, da postoji uključenost u to raspolaganje ili sudjelovanje u aktivnostima usmjerenima na zaobilaženje članka 2. uredbe čak i ako je financijska imovina koja je, makar i samo posredno, namijenjena pravnoj osobi, skupini ili subjektu, njima već dostupna?“

Postupak pred Sudom

- 31 Zainteresirane strane obaviještene su o zahtjevu za prethodnu odluku 1. veljače 2010. te im je omogućeno da u razdoblju koje završava između 15. i 21. travnja podnesu pisana očitovanja. Tom obavijesti nacionalni sud i te stranke obaviještene su o odluci Suda da ovom zahtjevu za prethodnu odluku da prednost.
- 32 Posebnim dokumentom od 5. veljače 2010. koji je tajništvo Suda zaprimilo 11. veljače 2010., nacionalni sud zatražio je od Suda da se na zahtjev za prethodnu odluku primjeni ubrzani postupak. U prilog tom zahtjevu nacionalni sud je objasnio da je zahtjevom od 15. siječnja 2010. započeo kazneni postupak protiv tuženikâ te odredio datume za rasprave u razdoblju između 11. ožujka i 31. kolovoza 2010. Nacionalni sud izrazio je stajalište da je, s obzirom na očekivano trajanje kaznenog postupka i važnost prethodnih pitanja za postupak koji se pred njim vodi, donošenje odluke o pitanjima upućenim Sudu iznimno hitno.
- 33 Rješenjem od 1. ožujka 2010. predsjednik Suda odlučio je da se o zahtjevu za prethodnu odluku odluči u ubrzanom postupku.

Dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku

- 34 E osporava dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku zbog navodno nepravilnog sastava vijeća nacionalnog suda koji je uputio zahtjev Sudu.
- 35 U tom pogledu treba istaknuti da, pod uvjetom da zahtjev za prethodnom odlukom potječe od suda u smislu članka 267. UFEU-a, u načelu, Sud ne utvrđuje je li je odluka kojom je predmet njemu upućen donesena u skladu s pravilima nacionalnog prava kojima se uređuju organizacija sudova i sudski postupci.
- 36 Prema tome, zahtjev za prethodnu odluku dopušten je.

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 37 Prvim pitanjem nacionalni sud u biti pita treba li smatrati da je uključivanje DHKP-C-a u popis iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001, što DHKP-C nije osporavao sudskim putem, proizvelo učinke od početka unatoč činjenici da je pri početnom uključivanju došlo do kršenja osnovnih postupovnih jamstava?
- 38 Iz informacija navedenih u zahtjevu za prethodnu odluku vidljivo je da se među tim jamstvima nacionalni sud posebno poziva na obvezu obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a. U svjetlu prigovora tuženikâ, dvojbe nacionalnog suda o valjanosti njihovog uključivanja s obzirom na tu obvezu proizlaze iz presuda u kojima je Opći sud smatrao da uključivanje više osoba, skupina ili subjekata u popis nije bilo valjano prije svega zato što Vijeće u pobijanim odlukama nije obrazložilo ta različita uključivanja te stoga sudski nadzor merituma nije bio moguć (presude Suda od 12. prosinca 2006., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Vijeće, T-228/02, Zb., str. II-4665.; od 11. srpnja 2007. Sison/Vijeće T-47/03; Al-Aqsa/Vijeće, T-327/03; od 3. travnja 2008. PKK/Vijeće, T-229/02, kao i Kongra-Gel i drugi/Vijeće, T-253/04).
- 39 U tom kontekstu nacionalni sud nije siguran treba li, bez obzira na činjenicu da DHKP-C nije zatražio poništenje svojeg uključivanja u popis, iz istih razloga smatrati nevaljanom odluku Vijeća kojima je ta organizacija stavljena na popis i dalje zadržana na popisu.
- 40 Nacionalni sud također nije siguran u učinak Odluke 2007/445 s obzirom na tvrdnju u optužnici da je uključivanje DHKP-C-a u popis u svakom slučaju retroaktivno opravdano zahvaljujući postupku koji je Vijeće primijenilo za donošenje te odluke, tijekom kojeg su navedeni razlozi za uključivanje DHKP-C-a.
- 41 U svjetlu obveze obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a, prvim se pitanjem dakle traži ispitivanje valjanosti uključivanja DHKP-C-a u popis te njegova zadržavanja na tom popisu primjenom odredbi navedenih u točki 20. ove presude, koje zajedno obuhvaćaju razdoblje između 30. kolovoza 2002., datuma na koji su navodne radnje iz optužnice započele i 28. lipnja 2007., datuma uoči dana na koji je Odluka 2007/445 stupila na snagu (dalje u tekstu: uključivanje DHKP-C-a u popis u skladu s člankom 2. stavkom 3. Uredbe br. 2001/2580 tijekom razdoblja prije 29. lipnja 2007.).

- 42 S druge strane, sve stranke koje su podnijele očitovanja Sudu, osim F-a, suglasne su da se prvo pitanje ne tiče valjanosti uključivanja DHKP-C-a u popis u skladu s Odlukom 2007/445 iz točke 25. ove presude. Protivno stajalištu koje zastupa F, ni prvo pitanje ne tiče se valjanosti Uredbe br. 2580/2001.
- 43 Prvo valja naglasiti da u suprotnosti s predmetom koji je doveo do presude od 3. rujna 2008., Kadi i Al Barakaat International Foundation/Vijeće i Komisija (C-402/05 P i C-415/05 P, Zb., str. I-6351.), u kojoj se radilo o mjeri zamrzavanja tužiteljeve imovine, odredbe čija se valjanost razmatra u ovom zahtjevu za prethodnu odluku navedene su u prilog optužbama za kršenje Uredbe br. 25809/2001, što je prema mjerodavnom nacionalnom pravu kažnjivo kaznenopravnim sankcijama koje podrazumijevaju oduzimanje slobode.
- 44 U tom kontekstu valja napomenuti da je Europska unija unija prava u kojoj su njezine institucije podložne nadzoru usklađenosti njihovih akata s, među ostalim, Ugovorom o funkcioniranju Europske unije i općim načelima prava. Ugovorom o funkcioniranju Europske unije ustanovljen je cjelovit sustav pravnih lijekova i postupaka kojima je cilj osigurati nadzor zakonitosti akata Unije povjeravajući ga Sudu (vidjeti u tom smislu presude od 25. srpnja 2002., Unión de Pequeños Agricultores/Vijeće, C-50/00 P, Zb., str. I-6677., t. 38. i 40., kao i gore navedenu Kadi i Al Barakaat International Foundation/Vijeće i Komisija, t. 281.).
- 45 Iz toga slijedi da u postupcima pred nacionalnim sudovima svaka stranka ima pravo pred sudom koji odlučuje o predmetu pozvati se na nevaljanost odredbi zakonodavnih akata Europske unije na temelju kojih je protiv nje donesena odluka ili akt nacionalnog prava te potaknuti taj sud, koji sam nije nadležan utvrditi tu nevaljanost, da uputi Sudu prethodno pitanje (vidjeti u tom smislu presude od 15. veljače 2001., Nachi Europe, C-239/99, Zb., str. I-1197, t. 35., i Unión de Pequeños Agricultores/Vijeće, t. 40.).
- 46 Priznavanje tog prava međutim pretpostavlja da stranka u pitanju nema pravo, u skladu s člankom 263. UFEU-a, izravne tužbe, kojom bi mogla osporiti odredbe čije posljedice izravno trpi bez mogućnosti da zatraži njihovo poništenje (vidjeti u tom smislu presude od 9. ožujka 1994., TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, Zb., str. I-833., t. 23. kao i gore navedenu Nachi Europe, t. 36.).
- 47 Prema članku 34. stavku 4. AWG-a, u glavnom predmetu je uključivanje DHKP-C-a u popis tijekom razdoblja prije 29. lipnja 2007., zajedno s Uredbom br. 2580/2001, temelj za podizanje optužnice protiv tuženikâ za navedeno razdoblje.
- 48 U skladu s tim, valja utvrditi bi li, da su tuženici podnijeli tužbu za poništenje tog uključivanja, ona bez sumnje bila dopuštena (vidjeti u tom smislu presudu od 2. srpnja 2009., Bavaria i Bavaria Italia, C-343/07, Zb., str. I-5491, t. 40.)
- 49 U tom pogledu valja naglasiti da sami tuženici nisu uključeni u taj popis, uključivanje u popis odnosi se samo na DHKP-C. Štoviše, u zahtjevu za prethodnu odluku ne navode se podaci na temelju kojih se može utvrditi da je položaj koji su imali u DHKP-C-u tuženicima dao ovlasti da zastupaju tu organizaciju u tužbi za poništenje podnesenoj pred sudom Europske unije

- 50 Usto, ne može se smatrati da se popis o kojem je riječ „izravno i osobno odnosi“ na tuženike u smislu četvrtog stavka članka 230. Ugovora o EZ-u koji je bio mjerodavan tijekom predmetnog razdoblja.
- 51 Razlog tomu jest što, poput Uredbe br. 2580/2001., to uključivanje u popis ima opću primjenu. Ono služi da se zajedno s tom uredbom nepoznatom broju osoba uvede obveza poštovanja posebnih mjera ograničavanja protiv DHKP-C-a (vidjeti po analogiji gore navedenu presudu Kadi i Al Barakaat International Foundation/Vijeće i Komisija, t. 241. do t. 244.).
- 52 Iz toga slijedi da, kao što je nacionalni sud istaknuo, tuženici – za razliku od DHKP-C-a – nisu imali neosporivo pravo prema članku 230 Ugovora o EZ-u podnijeti tužbu za poništenje tog uključivanja.
- 53 Što se tiče valjanosti odredbi iz točke 20. ove presude, u svjetlu obveze obrazlaganja prema članku 296. UFEU-a, treba naglasiti da se ta obveza primjenjuje na uključivanje koje je u pitanju u glavnom postupku. Štoviše, to nije dovela u pitanje niti jedna od stranaka koje su sudjelovale u postupku pred Sudom.
- 54 Svrha te obveze jest, prvo, omogućiti zainteresiranim da se upoznaju s razlozima za donošenje tog akta tako da mogu ocijeniti njegovu osnovanost i, drugo, omogućiti nadležnom sudu da izvrši nadzor (vidjeti u tom smislu presude od 23. veljače 2006. Atzeni i drugi, C-346/03 i C-529/03, Zb., str. I-1875., t. 73., kao i od 1. listopada 2009., Komisija/Vijeće, C-370/07, Zb., I-8917., t. 37.).
- 55 U ovom slučaju, kako je Vijeće potvrdilo tijekom rasprave, niti jedna od odredbi iz točke 20. ove presude nije popraćena obrazloženjem koje se odnosi na pravne uvjete za primjenu Uredbe br. 2580/2001 na DHKP-C, posebno one koji se odnose na postojanje odluke koju je donijelo nadležno tijelo u smislu članka 1. stavka 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 ili objašnjenjem konkretnih i posebnih razloga zbog kojih je Vijeće smatralo da je uključivanje DHKP-C-a u popis bilo ili jest opravdano.
- 56 Tuženicima su stoga uskraćene potrebne informacije koje bi mogle potvrditi osnovanost uključivanja DHKP-C-a u popis iz članka 2. stavka 3. navedene uredbe tijekom razdoblja prije 29. lipnja 2007., a posebno, točnost i relevantnost elemenata koji su doveli do uključivanja u popis, usprkos činjenici da je to bio jedan od razloga zbog kojih je protiv njih podignuta optužnica. Tijekom rasprave Vijeće je potvrdilo da se pravo na upoznavanje s elementima koji opravdavaju uključivanje u popis proteže na tuženike.
- 57 Nepostojanje obrazloženja za uključivanje u popis također može spriječiti adekvatan sudski nadzor materijalne zakonitosti tog uključivanja, posebno u pogledu provjere činjenica te dokaza i informacija navedenih u prilog uključivanju. Kako je F naveo tijekom rasprave, odgovarajući sudski nadzor nužan je kako bi se osigurala ravnoteža između zahtjeva u okviru borbe protiv međunarodnog terorizma s jedne strane i zaštite temeljnih prava i sloboda s druge strane.
- 58 Generalbundesanwalt, međutim, smatra da, čak i ako uključivanje DHKP-C-a u popis prije 29. lipnja 2007. nije bilo valjano, ono je, u svakom slučaju bilo retroaktivno

opravdano postupkom za donošenje Odluke 2007/445, tijekom kojeg su navedeni razlozi za to uključivanje.

- 59 Međutim, čak i ako bi se pretpostavilo da je, donošenjem Odluke 2007/445, Vijeće imalo namjeru ispraviti izostanak obrazloženja za uključivanje DHKP-C-a u popis tijekom razdoblja prije 29. lipnja 2007., ta odluka nikako ne može, zajedno s točkom 34. stavkom 4. AWG-a, biti temelj za osuđujuću presudu u kaznenom postupku za činjenice koje se odnose na to razdoblje, bez povrede načela zabrane retroaktivnog djelovanja odredbi koje predstavljaju temelj za osuđujuću presudu u kaznenom postupku (vidjeti po analogiji presude od 10. srpnja 1984., Kirk, 63/83, Zb., str. 2689., t. 21. i t. 22.; i od 13. studenoga 1990., Fedesa i drugi, C-331/88 str. I-4023., t. 44., kao i od 3. svibnja 2005., Berlusconi i drugi, C-387/02, C-391/02 i C-403/02, Zb., str. I-3565., t. 74. do t. 78.).
- 60 Ako bi se prihvatilo da, za potrebe glavnog postupka Odluka 2007/445 može osigurati obrazloženje za odluke iz točke 20. ove presude, koje su bile nevaljane tijekom razdoblja prije 29. lipnja 2007., Odluka 2007/445 mogla bi zapravo biti dio temelja za osuđujuću presudu u kaznenom postupku za djela počinjena tijekom tog razdoblja, bez obzira na činjenicu što tijekom tog razdoblja ta odluka nije postojala.
- 61 U tim okolnostima, na nacionalnom sudu je da u postupku koji se pred njim vodi izuzme od primjene odredbe iz točke 20. ove presude, koje ne mogu biti dio temelja za kazneni postupak protiv tuženikâ u odnosu na razdoblje prije 29. lipnja 2007.
- 62 Uzimajući u obzir navedeno, na prvo pitanje valja odgovoriti da je u odnosu na razdoblje prije 29. lipnja 2007., uključivanje DHKP-C-a na listu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 nevaljano i stoga ne može biti dio temelja za osuđujuću presudu u kaznenom postupku zbog navodnog kršenja navedene uredbe.

Drugo i treće pitanje

- 63 Drugim i trećim pitanjem, koja valja razmotriti zajedno, nacionalni sud u biti pita treba li članke 2. i 3. Uredbe br. 2580/2001 tumačiti tako da se odnose na prijenos pravnoj osobi, skupini ili subjektu na popisu, od strane člana te pravne osobe, skupine ili subjekta, financijskih sredstava, ostale financijske imovine ili gospodarskih izvora prikupljenih ili dobivenih od trećih osoba.
- 64 S obzirom na informacije u zahtjevu za prethodnu odluku, tim se pitanjima želi utvrditi proizlazi li iz djela kao što su ona kojima su tuženici, u svojstvu članova DHKP-C-a, prenijeli toj organizaciji, ili, točnije, njezinim najvišim izvršnim tijelima, sredstva dobivena od trećih osoba putem godišnjih akcija prikupljanja donacija i putem događanja i prodaje publikacija, da su ta sredstva stavljena na raspolaganje u korist te organizacije u smislu Uredbe br. 2580/2001.
- 65 S tim u vezi treba prije svega napomenuti, u skladu s napomenom francuske Vlade, da se iz teksta članaka 2. i 3. Uredbe br. 2580/2001 nikako ne može zaključiti da se te odredbe ne primjenjuju na djela te naravi.

- 66 Naprotiv, zabrana iz članka 2. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2580/2001 posebno je široko formulirana (vidjeti prema analogiji presudu od 11. listopada 2007., Möllendorf i Möllendorf-Niehuus, C-117/06, Zb., str. I-8361., t. 50.).
- 67 Izraz „dostupni” [stavljaju se na raspolaganje] ima široko značenje te uključuje sve potrebne radnje koje treba obaviti kako bi osoba, skupina ili subjekt na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 zaista dobila puno pravo raspolaganja financijskim sredstvima, ostalom financijskom imovinom i gospodarskim izvorima o kojima je riječ (vidjeti prema analogiji gore navedenu presudu Möllendorf i Möllendorf-Niehuus, t. 51.).
- 68 To je značenje neovisno o postojanju ili nepostojanju odnosa između počinitelja djela omogućavanja „dostupnosti“ [stavljanja na raspolaganje] i korisnika. Kako je tvrdio Generalbundesanwalt i suprotno stajalištu koje je zauzeo F, ništa u Uredbi br. 2580/2001, ili bilo kojoj od njezinih jezičnih inačica, ne upućuje na to da se tim značenjem ne obuhvaća prijenos sredstava od strane člana organizacije na popisu toj istoj organizaciji.
- 69 Pojam „financijskih sredstava, ostale financijske imovine i gospodarskih izvora“ kako se rabi u Uredbi br. 2580/2001, također, prema definiciji iz članka 1. stavka 1. te uredbe dobiva široko značenje koje obuhvaća imovinu svake vrste bez obzira kako je stečena. U tom smislu nije važno radi li se o vlastitim sredstvima ili sredstvima koja su prikupljena ili dobivena od trećih osoba.
- 70 Potrebno je dodati da prilikom tumačenja Uredbe br. 2580/2001 treba voditi računa o tekstu i svrsi Zajedničkog stajališta 2001/931, koje ta uredba, u skladu s njezinom 5. uvodnom izjavom, ima za cilj provesti.
- 71 Zabrana iz članka 3. Zajedničkog stajališta 2001/931 izrečena je jednako općenito kao i ona iz članka 2. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2580/2001. Stoviše, članak 1. stavak 3. zajedničkog stajališta na koji se odnosi članak 1. stavak 4. uredbe dodjeljuje pojmu „terorističko djelo“ široko značenje, koje uključuje, u skladu s člankom 1. stavkom 3. alinejom (iii) točkom (k) „svaki oblik financiranja“ aktivnosti terorističke skupine.
- 72 Prema tvrdnjama Europske komisije, pri tumačenju Uredbe br. 2580/2001 također treba uzeti u obzir tekst i svrhu Rezolucije 1373(2001), na koju upućuje treća uvodna izjava te uredbe (vidjeti prema analogiji gore navedenu presudu Möllendorf i Möllendorf-Niehuus, t. 54. kao i presudu od 29. travnja 2010., M i drugi, C-340/08. Zb., str. I-391., t. 45.).
- 73 Međutim, točkom 1. (d) Rezolucije 1373(2001) navodi se opća zabrana, između ostalog, stavljanja na raspolaganje financijskih sredstava u korist osoba ili drugih subjekata koji počine ili pokušaju počinuti terorističko djelo. Točkom 1. (b) te rezolucije propisuje se također da države trebaju „odrediti kaznenim djelom svjesno pružanje ili prikupljanje, bilo kojim sredstvima, posredno ili neposredno, financijskih sredstava od strane svojih državljana ili na svojim državnim područjima s namjerom da se ta financijska sredstva upotrijebe ili uz saznanje ta će ona biti upotrijebljena za počinjenje kaznenih djela” [neslužbeni prijevod].

- 74 Naveden u širokom značenju i jasan tekst odredbi iz točaka 71. i 73. ove presude potvrđuje da su člankom 2. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 2580/2001 obuhvaćena dijela poput onih iz drugog i trećeg pitanja.
- 75 Kako tvrdi Komisija, prethodna analiza nije dovela u pitanje navode tuženikâ da su, kad su dospjela u njihov posjed, predmetna financijska sredstva već bila posredno dostupna DHKP-C-u te da, posljedično, njihov naknadni prijenos izvršnim tijelima te organizacije nije značilo njihovo stavljanje na raspolaganje u korist organizacije u smislu Uredbe br. 2580/2001.
- 76 Posebno s obzirom na strukturu DHKP-C-a, koji se, kako je objasnio Generalbundesanwalt tijekom rasprave, sastoji od središnjih upravljačkih tijela i četiri glavne jedinice, koje su pak sastavljene od nacionalnih, regionalnih i lokalnih podjedinica, činjenica da članovi te organizacije imaju financijska sredstva koja su primili od trećih osoba nije dostatna da bi dovela do zaključka da su izvršnim tijelima koja predstavljaju organizaciju, te su kao takva navedena na popisu, ta sredstva na raspolaganju. U ovom slučaju, prijenos tih financijskih sredstava tim izvršnim tijelima bio je potreban da bi DHKP-C zaista imao pravo raspolagati tim sredstvima, koja do tada nije imao, za ostvarivanje svojih ciljeva.
- 77 Što se tiče navoda tuženikâ da nije utvrđeno da je financijska sredstva koja su oni prenijeli DHKP-C zaista upotrijebio za financiranje terorističkih aktivnosti, potrebno je naglasiti da je to prema definiciji iz članka 1. stavka 1. Uredbe br. 2580/2001 i uvjetima iz članka 2. stavka 1. točke (b) te uredbe nevažno. Postoji opasnost da se financijska sredstva stavljena na raspolaganje u korist organizacije na popisu iskoriste za podupiranje takvih aktivnosti (vidi prema analogiji gore navedenu presudu M i drugi, t. 57). Takva „dostupnost“ [stavljanje na raspolaganje] obuhvaćeno je dakle zabranom iz članka 2. stavka 1. točke (b) te kažnjivo kaznenopravnim sankcijama predviđenim u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom, neovisno o tomu je li utvrđeno da je predmetna organizacija zaista upotrijebila ta financijska sredstva za aktivnosti te naravi.
- 78 U svojim očitovanjima podnesenim Sudu F nadalje tvrdi da činjenica da, za razliku od Rezolucije 1373(2001), niti Zajedničko mišljenje 2001/931 ni Uredba br. 2580/2001 ne predviđaju da prikupljanje sredstava u korist osoba, skupina ili subjekata na popisu, odražava namjeru zakonodavaca Unije da se ta vrsta djela izuzme iz područja primjene Uredbe br. 2580/2001.
- 79 Međutim, kao što to proizlazi iz zahtjeva za prethodnu odluku te kao što je Generalbundesanwalt potvrdio na raspravi, optužnica se ne odnosi na aktivnost prikupljanja financijskih sredstava kao takvu već na prijenos prihoda od te aktivnosti organizaciji čiji su tuženici članovi.
- 80 S obzirom na ranije navedeno, na drugo i treće pitanje valja odgovoriti da članak 2. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 2580/2001 treba tumačiti tako da obuhvaća prijenos pravnoj osobi, skupini ili subjektu na popisu, od strane člana te pravne osobe, skupine ili subjekta, financijskih sredstava, ostale financijske imovine ili gospodarskih izvora prikupljenih ili dobivenih od trećih osoba.

Troškovi

81 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (veliko vijeće) odlučuje:

- 1. Uključivanje Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi (DHKP-C) u popis iz članka 2. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2580/2001 od 27. prosinca 2001. o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma nije valjano te stoga ne može biti temelj za osuđujuću presudu u kaznenom postupku povezanom s kršenjem te uredbe u razdoblju prije 29. lipnja 2007.**
- 2. Članak 2. stavak 1. točka b. Uredbe br. 2580/2001 treba tumačiti u smislu da predviđa prijenos pravnoj osobi, skupini ili subjektu na popisu iz članka 2. stavka 3. navedene uredbe, od strane člana te pravne osobe, skupine ili subjekta, financijskih sredstava, ostale financijske imovine ili gospodarskih izvora prikupljenih ili dobivenih od trećih osoba.**

[Potpisi]

* Jezik postupka: njemački